

alene paa Grundlag af Opholdets Varighed. Den ærede Ordfører ved jo meget godt, at det, der foranledigede, at man i Aar tog en anden Stilling, efter at den ærede Ordfører først havde redigeret et Ændringsforslag, der var vedtaget i Udvalget, og som i sit Indhold lignede det Forslag, jeg er fremkommet med — det, der gav Anledning til en Forandring og til, at den ærede Ordfører kom ind paa at redigere Forslaget, som det nu foreligger i § 1, Litr. b., det var jo, som den ærede Ordfører vil erkende, en Samtale mellem den nuværende Indenrigsminister og den ærede Ordfører, og vi sluttede os til dette Forslag — jeg for mit Vedkommende ganske vist kun subsidiært. Dette gjorde vi dog kun under Forudsætning af, at der var Enighed mellem den nuværende højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører om Affattelsen og Forstaaelsen af Litr. b. Nu hørte jeg af den højtærede Minister, at det er ingenlunde Tilfældet — jeg er forøvrigt enig med den højtærede Minister i, at Forslaget i § 1 b. i den Affattelse, det nu har, vistnok ikke er fyldestgørende — Jeg tror ikke, at den Hensigt, som Udvalget og den ærede Ordfører har haft med, at stille dette Ændringsforslag, rammes, hvis det bliver staaende i den nuværende Affattelse, men hvad der er sikkert er, at Hensigten rammes fuldt ud, naar Tinget tager, det samme Standpunkt i Aar, som det indtog i Fjor, ved at vedtage mit Underændringsforslag under Nr. 4 — saa vil der naas en klar Opfattelse af, hvorledes Forholdet er mellem Hovedopholdskommunen og den midlertidige Opholdskommune under alle saadanne Forhold, hvor den paaagældende Skatteyder bryder op med sin Husstand og tager Ophold i en anden Kommune for en Del af Aaret. Jeg havde aldrig tænkt mig, at det var muligt, at det Forhold, som den højtærede Minister tænkte paa i Gaar, det Forhold, at Skatteyderne to Steder havde Dug og Dist, skulde kunne berettigede den ene Kommune til at oppebære hele Skatten; det er efter min Formening ganske urimeligt — deri er jeg enig med den højtærede Minister, men den højtærede Minister ved ogsaa, at det er kun et rent Jaatal af Tilfælde, hvor dette sker, i Forhold til det store Antal Tilfælde, hvor navnlig kjøbenhavnse næringssdrivende, kjøbenhavnse Beboere for kortere eller længere Tid tage Ophold paa Landet — i Kegelelen tage de hele deres Husstand med — det er det normale; at de samtidig beholde Husstand i Byen, det er kun rent undtagelsesvis; og med Hensyn til dette sidste Tilfælde ved den højtærede Minister meget vel, at Kommunerne hinanden imellem ofte ordne dette

Spørgsmaal, uden at der i Kegelelen bliver Strid om det, idet man ganske simpelt siger: saa dele vi lige, det er ikke mere end ret og billigt. Men lige saa ret og billigt forkommer det mig ubetinget at være, at den Del af Skatten, der ifølge Tidssvarigheden tilfalder den Kommune, der har Udgifterne ved Tilvejebringelsen af de Foranstaltninger, som ere nødvendige, for at det midlertidige Ophold overhovedet kan finde Sted, tilfalder den midlertidige Opholdskommune fuldt ud. Thi, som jeg har omtalt tidligere i Anledning af den samme Sag, det er indlysende, at disse Foranstaltninger koste nøjagtigt det samme at tilvejebringe, enten de benyttes de 4 eller de 12 Maanedre af Aaret. Et Kloakanlæg koster akkurat det samme, om der bor 5—6000 Mennesker mere i Kommunen om Sommeren end om Vinteren, eller de bo der hele Aaret. En Mængde andre Foranstaltninger medføre nøjagtigt de samme Udgifter, hvad enten Landliggerne bo der kortere eller for længere Tid. Det er f. Eks. indlysende, at naar man ved, man kan vente en stor Tilvækst i Befolkningen en Del af Aaret, saa maa man med Hensyn til Skolevæsenet være saaledes indrettet, at man eventuelt kan tage imod en større Del skolepligtige Børn, kort sagt: der kan ikke nævnes den Foranstaltning, som ikke koster akkurat det samme, enten Beboerne bo i Kommunen hele Aaret eller kun en Del af Aaret. Jeg skal derfor meget anbefale det høje Ting ikke at fravige det i Fjor indtagne Standpunkt med Hensyn til dette Spørgsmaal, men opretholde det derved, at man stemmer for mit Underændringsforslag under Nr. 4.

Jeg skal endnu, da jeg har Ordet, kun sige et eneste Ord til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) — jeg ser ganske vist ikke det ærede Medlem her, men det er ogsaa kun et eneste Ord, jeg ønsker at sige. Det ærede Medlem benyttede — efter mit Støn paa en ret overflodig Maade — en Udtalelse af mig i sin Argumentation imod Aktieselskaberne og udtalte i Gaar, at hans „ærede Sidemand til Venstre (N. Andersen, Thisted Amts 3dje Valgkreds) vilde opstille den Teori, at Sogneraadene ere de bedste Skattefordelere her i Landet“. Ja, det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds maa undskyldes, han er undertiden noget tilbøjelig til at vende noget op og ned paa Meningen af mine Udtalelser, naar han citerer mine Ord. Det Spørgsmaal, jeg omtalte, var, hvorvidt Amtsraadene skulde direkte udskrive Bidragene til Amtsrepartitionsfondene paa eventuelt skattepligtige Bygninger, eller